Co nespadá do společného jmění?

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v minulém díle jsme se zabývali možností modifikace manželského majetkového režimu. Nyní se podíváme na zákonný režim společného jmění, u kterého platí obecné pravidlo, že veškeré příjmy i veškeré dluhy, které nabyl jeden z manželů nebo oba manželé společně za trvání manželství, jsou součástí společného jmění. Z tohoto pravidla existují níže uvedené zákonné výjimky.

První z výjimek představují věci osobní potřeby. Platí, že všechno, co slouží osobní potřebě jednoho z manželů, např. ošacení, má tento manžel ve svém výlučném vlastnictví.

Součástí společného jmění není ani to, co nabyl jen jeden z manželů darem, děděním nebo odkazem. Avšak dárce v případě darování a zůstavitel v pořízení pro případ smrti může projevit úmysl jiný, tzn. darovat či odkázat věc do společného jmění.

To, co nabyl jeden z manželů jako náhradu nemajetkové újmy na svých přirozených právech, také nespadá do společného jmění. Pro názornost lze uvést kompenzaci za způsobenou nemajetkovou újmu při zásahu do osobnostních práv či nárok na bolestné.

Do společného jmění nespadá také to, co nabyl jeden z manželů právním jednáním vztahujícím se k jeho výlučnému majetku. Půjde o především o prodej výlučně vlastněných věcí, nebo naopak nabytí nové věci z výlučných prostředků manžela.

Společné jmění dále netvoří to, co nabyl jeden z manželů náhradou za poškození, zničení nebo ztrátu svého výhradního majetku, což je logické, nakolik náhrada za výhradní majetek představuje pouze jinou formu předchozího výlučného majetku.

Přes výše uvedené zákonné případy, kdy věci nespadají do společného jmění, je potřeba pamatovat, že zisk z toho, co náleží výhradně jen jednomu z manželů, již tvoří součást společného jmění manželů. Jako typický příklad lze uvést uzavření nájemní smlouvy, kterou jeden z manželů pronajímá svůj výlučně vlastněný byt. V takovém případě se nájemné po odečtení nákladů stává součástí společného jmění.

U dluhů lze uvést dva případy, kdy se dluh nestává součástí společného jmění. Prvním případem jsou dluhy, jež se týkají majetku, který náleží výhradně jednomu z manželů. Druhým případem jsou dluhy, které převzal jen jeden z manželů bez souhlasu druhého manžela, přičemž se současně nejedná o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny.

Zákonná úprava tak pamatuje na životní situace, u kterých jak příjmy, tak i dluhy nespadají do společného jmění, a to přesto, že mezi manželi neexistuje smlouva o manželském majetkovém režimu.

Mgr. Marianna Sušková

advokátní koncipientka v AK Hubený

Tel.: 608 663 120
E-mail: info@akhubeny.cz
602 00 Brno, Běhounská 4/20